

V srdci splín, světlo a stín.
Prach do očí napadal mi, dřív než je zamhouřím.
Ve dne si sním, v noci nespím.
Trápím se tím, chci lepší dny,
snad si je zasloužím.

Možná že už bylo všeho dost,
ani nevím kde jsem přešel most
a za vodou břeh, to nebyl ten mech,
do kterého bych se položil rád.
Byl jsem tam sám, bohatej, osamělej.

Chci najít klid,
zpátky tou cestou jít
a dojít až tam, kde cestu znám,
kde nezabloudím.

Lidi mají v sobě tu moc.
Zapálej se i pro pitomost
a když oheň hoří, nikdo nevidí,
že pálí si cesty k těm který měl rád.
Zůstal tam sám, spálenej, osamělej.

Setří splín, světlo a stín.
Prach do očí, napadal mi, radši je zamhouřím.
Prach do očí, napadal mi, radši je zamhouřím.
Prach do očí, napadal mi, radši je zamhouřím.